

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

בפני כבוד השופטת שירי היימן

תובע

פלוני ת"ז
באמצעות ב"כ עו"ד רויטל קוסטינר בן עמי
ו/או אדווה אוחיון

נגד

נתבעת

פלונית ת"ז
באמצעות ב"כ עו"ד נרקיס לביא

פסק דין

1. לפני תביעה להפחתת מזונות שלושה קטינים בני 9 ו- 5.5 (יליד 00.00.11 ותאומים ילידי 00.00.15) (להלן: "הקטינים").
2. ביום 00.00.17 אושר על ידי בית המשפט הסכם בעניין מזונות הקטינים שהועמדו על סך של 1,666 ₪ עבור כל קטין ו- 5,000 ₪ עבור שלושתם (להלן: "הסכם המזונות").
3. בסעיף 8 להסכם נקבע: "מוצהר כי בכפוף לאישור וקיום הסכם זה, לצדדים אין ולא יהיו טענות זל"ז בעניין מזונות ומדור הקטינים וזאת ללא כל קשר להסדרי הראיה ו/או חלוקת המשמורת".
4. כמו כן, נקבע בהסכם שהמשמורת על הקטינים תימסר לאם ונקבעו זמני שהות כדלקמן: בימי שני כולל לינה, ימי חמישי ולינה כל סופ"ש שני עד מוצ"ש. קרי, הקטינים שהו עם האב 3 לילות במהלך שבועיים.
5. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 00.00.08. מנישואים אלה נולדו הקטינים נשוא התביעה. נישואי הצדדים עלו על שרטון והם התגרשו ביום 00.00.16.

טענות הצדדים

טענות התובע

6. התובע טוען כי חל שינוי נסיבות מהותי המצדיק התערבות בסכום המזונות שנקבע בהסכם: הרחבת זמני שהות, התדרדרות במצבו הבריאותי, עלייה בהכנסות הנתבעת וניהול משק בית משותף עם בן זוגה ולידת ילדים מאשתו החדשה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

7. התובע מציין שהנתבעת עו"ס בהכשרתה, עובדת הן כשכירה ב**** במשרה בהיקף של 80% והן כעצמאית ולאחר סיום לימודיה מתכננת לחזור לעבוד ב****. כיום הכנסת הנתבעת עלתה ומצבה השתפר, היא טסה לחו"ל מספר פעמים בשנה, הפחיתה את היקף משרתה והחלה ללמוד לימודי תואר שני כדי לקבל דרגה נוספת בעבודתה ולהגדיל את הכנסתה. החל ממאי 2019 הכנסתה הכוללת של הנתבעת בצירוף קצבת הילדים עומדת על 11,828 ₪. התובע טוען שהנתבעת מנסה להקטין את הכנסותיה על ידי העמסת הוצאות נסיעות. כמו כן, הנתבעת אינה ממצה את פוטנציאל השתכרותה שכן עובדת ב**** 12-13 יום בחודש.
8. התובע מוכר כנכה בשיעור של 90% מתקיים מקצבה חודשית 10,917 ₪ + תגמול בסך של 1,533 ₪ עבור אחזקה וניידות + תגמול בסך 1,003 ₪ עבור צרכים מיוחדים. בנוסף, אחת לשנה מקבל תשלום עבור ביטוח רכב רפואי ולקראת החורף מקבל קצבת ביגוד ע"ס 990 ₪ אולם סכומים אלה אינם נחשבים כרכיבי שכר והם נועדו לכיסוי הוצאותיו המיוחדות ולכן אין לקחת אותם בחישוב הכנסתו, שכן מטרתם להשוותו לאדם בריא.
9. התובע טוען שמצבו התדרדר ואילו מצבה של הנתבעת השתפר. התובע מפרט את הבקשות שהוגשו על ידי הנתבעת במהלך ניהול תיק המזונות וטוען שהטעתה את בית המשפט בהעלמת עובדות ולכן בסופו של יום בית המשפט פסק מזונות זמניים ע"ס 5,400 ₪.
10. עוד טוען התובע כי ההסכם עליו חתמו הצדדים לא כלל בחובו התייחסות לכלל הנושאים, שכן התברר כי הנתבעת העלימה כספים מביה"ד ומהתובע אשר לא קיבלו התייחסות במסגרת ההסכם, כך שלא מדובר בהסכם שאין לשנותו ושהוראותיו שלובות זו בזו והוכח בדיון כי במועד הפירוד הכנסותיה של הנתבעת עמדו על 11,600 ₪. מה עוד שבית הדין השתכנע שהנתבעת העלימה כספים ולכן השית עליה את מלוא הוצאות חוות הדעת. התובע מפנה לעדותה של הנתבעת שבעת החתימה על ההסכם הצהירה שהכנסתה עמדה על 6,600 ₪ וטוען שדברים אלה מוכיחים כי המזונות נקבעו על סמך מידע שקרי בדבר גובה הכנסות הנתבעת.
11. התובע טוען שאילו היה יודע שהכנסות הנתבעת עמדו על 11,600 ₪ לא היה מסכים שהמזונות יעמדו על 5,000 ₪ נוכח העובדה שהקטינים שוהים עמו מחצית מהזמן.
12. די בשיפור בהכנסותיה של הנתבעת על מנת להקטין את סכום המזונות. לאחר תשלום המזונות, לא נותר בידיו מספיק כסף לכיסוי צרכיו ולכיסוי צרכי ילדיו הקטינים. הנתבעת חיה ברווחה וברמה גבוהה בעוד הוא חי בעוני ולאחר תשלום המזונות נותר לו סכום של 5,100 ₪ למחייתו.
13. עוד טוען התובע כי לנתבעת בן זוג- ידועים בציבור- ומנהלת עמו משק בית משותף. בן הזוג עובד כ**** והתובע טוען שהכנסת בן הזוג עומדת על 13,000 ₪ לכל הפחות ויש לזקוף חלק

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

- 1 מהוצאות הבית בגין השימוש של בן הזוג. טוען שהנתבעת סיכלה המצאת מסמכים המעידים
2 על הכנסת בן זוגה.
- 3 14. לדברי התובע, הנתבעת מושכת סכומי כסף גבוהים שטוענת שמשמשים עבור כיסוי צרכי
4 הקטינים, אך לא צירפה קבלות להוכחת טענותיה והסכומים מופרזים. מה עוד שהייתה
5 שולחת את הקטינים ללא ציוד וללא בגדים. עוד מפנה להעברה ע"ס 2,000 ₪ לאחיה של
6 הנתבעת וטוען אילו הייתה מצויה בקושי כלכלי, לא הייתה מעבירה סכום זה כמתנת לידה.
- 7 15. בסעיף 71 לתצהיר עדותו הראשית פירט את חובותיו ואת החוזרי הלואות בהם נושא. מצבו
8 הכלכלי קשה. מאז פסק הדין צבר חובות בסכומים גדולים המגיעים לכדי 260,000 ₪ ובנוסף
9 צבר חובות לחברת החשמל בגין צריכת הצדדים עת התגוררו בבית אביו. לדבריו, בימים אלו
10 מתנהל בבית הדין הרבני הליך בעניין הכנסותיה הלא מדווחות של הנתבעת. בגין החוב על סך
11 200,000 ₪ מחזיר מדי חודש 3,000 ₪. 60,000 ₪ חוב לפי פס"ד. נאלץ ליטול הלואות ע"ס
12 כ- 20,000 ₪ מהגיסות שלו וטרם החזיר להן (סעיפים 28-29 לתצהיר עדות ראשית). הלואה
13 מ ***** שיתרתה עומדת על 14,354 ₪ וההחזר החודשי עומד על 354 ₪ ונושא בהחזר
14 הלואה לבנק ע"ס 2,248 ₪. מזה כשנה וחצי חלה התדרדרות במצבו הפיזי, אינו יכול לעבוד
15 בבית ובכלל.
- 16 16. המזונות שמשלם גבוהים ומגיעים לכמחצית מגובה הכנסתו החודשית כאשר מתקיימת
17 משמורת משותפת. בהתאם להחלטת בית הדין מיום 12.03.18 זמני השהות השתנו. דואג
18 לקטינים ורוכש להם ביגוד, הנעלה ומזון. אף פעם לא קיבל את הקטינים עם תיק שמכיל את
19 צרכי הקטינים ולכן הוא רוכש עבורם את כל מה שצריך. בעבר הקטינים שהו עמו 25% מהזמן
20 ועם הנתבעת 75% אך כיום שוהים עמו 6.5/14 מהזמן. לאור המשמורת המשותפת, צרכי
21 הקטינים משולמים בכפל.
- 22 17. התובע נשוי בשנית. הוא ואשתו חתמו על הסכם ממון ונקבע שכל אחד מהם נותר עם הרכוש
23 שלו. אשתו בעלת עסק פטור והכנסתה החודשית הממוצעת עומדת על 4,500 ₪ שמשמשים
24 אותה למחייתה ולכיסוי חובותיה. בינו ובין אשתו קיימת הפרדה רכושית מוחלטת.
- 25 18. מפנה לבע"מ 919/15 וטוען שיש ליישם את פסק הדין בענייננו. לשיטתו, לאחר קיזוז דמי
26 מדור ואחזקתו ואת המזונות שמשלם הכנסת האישה הפנויה עומדת על כ- 20,000 ₪ ואילו
27 הכנסתו על 2,663 ₪. סך הוצאותיו החודשיות עומד על 15,158 ₪.
- 28 **טענות הנתבעת**
- 29 19. הנתבעת טוענת לא רק שמצבו של התובע לא הורע, אלא מצבו הוטב.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

20. בהסכם שאושר (סעיף 8 להסכם) נכתב שלצדדים לא יהיו טענות בעניין המזונות וזאת ללא קשר לזמני השהות או חלוקת המשמורת, כך שאין עילת תביעה. כמו כן, הנושא של זמני השהות היה ידוע מראש וגם היה צפוי שהאיש יינשא וייוולדו לו ילדים נוספים שכן *****.
- כבר ביום 00.00.16 הוגש תסקיר לבית הדין הרבני שהמליץ על משמורת משותפת, כך שבמעמד אישור ההסכם צפה התובע שזמני השהות ישתנו, מה עוד שלא מדובר בשינוי נסיבות מהותי, אלא רק התווספה לינה בלילה נוסף אחד.
21. הנתבעת טוענת שהתובע לא הוכיח את טענותיו ואין להפחית את המזונות שכן היא מסתמכת על סכום זה לצורך כיסוי צרכי הקטינים. על התובע להראות שינוי נסיבות מהותי והוא לא עשה כן. הפחתת המזונות תפגע בקטינים. עוד טוענת שהתובע לא שילם את מזונות חודש 2/20 ועל כן פתחה תיק בהוצל"פ. עוד לדבריה, ההמלצה ל **** מונחת על השולחן מזה שנים אך הוא מתלבט.
22. התובע יכול לעבוד אך הוא בוחר לא לעשות כן. הוא מתפקד ברמה היומיומית ובעל כישורים רבים ובעל תעודת חשמלאי ואף מתנדב שעות רבות ב****. בדיון העיד כיצד בנה את הבית בו התגוררו הצדדים.
23. מאז שהתחילה לעבוד ב****, עבדה במשרה בהיקף 75% ורק בשנה האחרונה הוגדל היקף משרתה ל- 80%. מעולם לא העלימה את הכנסותיה ואין ביכולתה לעשות כן שכן אינה נותנת שירותים לאנשים פרטיים. הכנסותיה מעסק הסתכמו בסך של 700 ₪ מדי חודש בשנת 2019 (בשנת 2020 עד כה ההכנסה החודשית הממוצעת עומדת על 1,300 ₪ בערך). כיום לאור המצב, עבודתה כפרילנסרית נפגעה שכן לא מתקיימות סדנאות במסגרות החינוכיות ויש לשים לב שגם כאשר עובדת כפרילנסרית, הרי עבודתה מתבצעת בחודשים דצמבר עד יוני. סך הכנסותיה משתי העבודות עומדת על 8,900 ₪.
24. כיום לאחר משבר הקורונה, הכנסתה החודשית הממוצעת עומדת על 7,600 ₪ ומסכום זה עליה לשאת בהוצאות המדור ואחזקתו בעוד הכנסתו של התובע עומדת על כ- 15,000 ₪ ואינו נושא בדמי מדור.
25. מחודש נובמבר 2017 לא עובדת עם ***** לאחר שתסיים את לימודי התואר השני, צפויה לקבל תוספת של 7% לשכר הקובע שעומד היום על 4,200 ₪ ברוטו. התובע הותיר אותה עם חובות משותפים בסך של 100,000 ₪ ועד היום נושאת בהחזרי חובות אלה.
26. היא ובן זוגה אינם מנהלים משק בית משותף. בן זוגה גר ב**** והיא גרה ב**** ונפגשים פעמיים בשבוע וכל סופ"ש שני. טוענת שאין שיתוף כלכלי בינה ובין בן זוגה. בן הזוג נתן לה הלוואה ע"ס 3,000 ₪ לצורך התארגנות ומעבר דירה והחזירה לו את הסכום.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

27. התובע מתגורר בבית פרטי ולא משלם הוצאות וזכאי להטבות והנחות רבות. חי ברמה גבוהה. 1
אשתו של התובע ***** מבוקשת והיא בטוחה שהכנסותיה עולות על מה שהוצהר על ידי 2
התובע. 3
28. חלוקת זמני השהות אינה שווה והשינוי היחיד שחל היה בהוספת לינה במוצ"ש, במקום 4
שהתובע ישיב את הקטינים במוצ"ש, עתרה הנתבעת שהקטינים ילונו בבית האב במוצ"ש 5
לאור הקושי שחווי הקטינים במעבר. כך שבעצם החלטת בית הדין הרבני בה נקבע 6
שהמשמורת תהיה משותפת, אינה אלא שינוי כותרת והשינוי שחל הינו הוספת 11 שעות לזמני 7
השהות עם התובע. הקטינים שוהים עם התובע 40% מהזמן ועמה שוהים 60% מהזמן. 8
29. כיום הוצאות שכר הלימוד של הקטינים פחתו ולכן הכנסתו של התובע עלתה. כיום הכנסתו 9
הפנויה גדלה ומשכך יש מקום להגדלת המזונות ולכל הפחות הגדלת החלק בו עליו לשאת 10
בהוצאות חריגות. 11
30. לאור האמור לעיל טוענת הנתבעת שיש לדחות את התביעה ולחייב את התובע לשאת ב- 70% 12
מההוצאות החריגות של הקטינים. 13

דיון והכרעה

הדין

31. סעיף 13(א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט – 1959 (להלן: "החוק"), קובע: 16
- "בית המשפט רשאי לשנות את אשר נקבע בהסכם, בויתור ובפסק-דין, אם ראה לעשות כן 17
על סמך נסיבות שנודעו למבקש או שנשתנו אחרי ההסכם, הויתור או פסק-הדין". 18
32. לא אחת נפסק, כי פסק דין למזונות, ובמיוחד פסק דין שניתן בהסכמת הצדדים, צופה מטבעו 19
פני עתיד, כך שרק שינוי משמעותי יצדיק היזקקות חוזרת של בית המשפט לשאלת המזונות 20
(ראו לעניין זה, ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3), 187, תמ"ש (ת"א) 85240/98 דרומי נ' 21
דרומי (לא פורסם), ע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין (ניתן ביום 13.6.1994)). 22
33. עוד נקבע, כי פסק דין למזונות אינו מהווה מעשה בית דין, ואין זה משנה אם פסק הדין ניתן 23
לאחר שמיעת ראיות או מתוקף הסכמה בין הצדדים, וכי מקום שארע שינוי נסיבות מהותי 24
ניתן לעיין בפסק הדין מחדש (ראה ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187). במסגרת 25
פסק דין זה, נקבע גם כי לא כל שינוי בנסיבות מצדיק את שינוי שיעור המזונות, וכדברי כב' 26
השי' שמגר בע' 188: 27

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

"אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות".

34. פסק דין למזונות ניתן לעיון מחדש מקום בו התובע מוכיח שינוי נסיבות משמעותי וכאמור ב-תמ"א 957/93 פלונית נ' אלמוני פ"מ תשנ"ד (3) 133, 137 :

"נסיבות חדשות כאלה, היורדות לשורשו של פסק הדין הקודם-דהיינו, היכולות להשפיע בצורה ממשית על עצם החבות של החייב במזונות, או כאלה הפוגעות או היכולות לפגוע בגובה החיוב, כאשר פגיעה זו היא אכן שורשית ועניינית שאין להתעלם ממנה... שינוי מהותי כנ"ל, צריך להיות שינוי היורד לשורשו של החיוב, או לשורשה של החובה, או לשורשו של סכום המזונות".

35. פסיקה עדכנית לאחר בע"מ 919/15 קבעה כי יש להפחית את הדרישה לשינוי נסיבות מהותי ולהסתפק בשינוי נסיבות קל, בין היתר, על מנת לא ליצור אבות דור ב'. בפסק דין שניתן לאחרונה סקר כב' הש' ניצן סילמן את הפסיקה שניתנה לאחר בע"מ 919/15 ולדידו יש להקל בדרישה של שינוי נסיבות כאשר מתקיימת חלוקת זמני שהות שווה או קרובה לכך (תמ"ש 18238-10-17 פלוני נ' אלמונית ניתן ביום 01.08.18 [פורסם במאגרים המשפטיים]):

"34. בעוד עד הלום דרישות הפסיקה היו כי שינוי נסיבות מחייב להיות מהותי (הלכת פיגה - 363/81), היורד לשורש החיוב, שינוי שלא ניתן לצפותו, וכיו"ב, הרי לאור בע"מ 919/15 יש לאפשר לשינוי נסיבות קל משמעותית, לגישתי, להביא להתערבות בחיוב, במיוחד בעת קיום הסדרי חלוקת זמנים שוויוניים או קרוב לכך.

35. כמה וכמה טעמים לכך.

36. ראשית- טובת קטינים- מקום בו ההסדרים שוויוניים או קרובים לכך, ברי כי הטלת הנטל על צד אחד יכול ותהווה פגיעה ביכולתו לספק צרכים לקטינים. אין ספק כי בע"מ 919/15 התייחס לכך, וראה להחיל עקרונות של שוויון מטעמים של טובת קטינים

37. שנית- ההלכה המחייבת שינוי נסיבות דווקא לדעת קבעה את שקבעה באיזון בין שאלת הסופיות ובין שאלת הצדק (בין לאור סעיף 3 (4) לחוק החוזים ובין מכוח סמכות טבועה); אין חולק כי בע"מ 919/15 משנה את נקודת האיזון של "תחושת הצדק" ולכן יש להגביר את ההתערבות (כלומר להקל בדרישת שינוי הנסיבות)

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

38. שלישית- לא רק צדק קונקרטי בין הצדדים אלא צדק בין אבות בכלל- קשה להלום מציאות בה אבות מסוימים יהנו מהחלת עיקרון השוויון הגלום בבע"מ 919/15 ואבות אחרים לאו; מעין דור "א" ודור "ב".

39. רביעית- אין מקום להתייחס לאותה "מניפולציה" של חלוקת זמנים; טרם התערבות בחיובי מזונות יש לבחון לאורך זמן אם אכן מתבצעת חלוקת זמנים שמא מדובר רק בהצגה לצרכי מזונות; רק לאחר שיווכח בית המשפט כי מדובר בחלוקת זמנים אמיתית, ניתן יהיה לפנות ולדון בהחלת בע"מ 919/15, וזאת בשינוי נסיבות קל יותר מזה שהוגדר בפסיקה המקורית; ממילא הגברת מפגשים עולה בקנה אחד עם טובת קטינים ואם גם ההגברה של הקשר וחלוקת הזמנים נעשית לצרכי מזונות (כך נטען)- מתוך שלא לשמה יבואו לשמה.

40. אם כן- במחלוקת המשפטית סבורני כי במקרים של חלוקת זמנים שווה או קרובה לכך, בעיקר מטעמי צדק וטובת קטינים, יש עדיין לחייב בשינוי נסיבות, אך שינוי נסיבות קל משמעותית מזה שנדרש בעבר בפסיקה".

נסיבות חיי הצדדים

התובע

36. מוכר כנכה בשיעור 90% והכנסתו החודשית הממוצעת עומדת על כ- 14,600 ₪ (בהתאם לתלושי שכר לחודשים 7/19-4/20- נספח 9 לתצהיר עדות ראשית)- ללא ניכויים והלוואות. הסכום בבנק עומד על 12,322 ₪. הניכויים המופיעים בתלוש השכר: ארגון הנכים (65 ₪), ביטוח סיעודי הדדי (65 ₪), ביטוח בריאות ממלכתי (25 ₪) ת.יתר עזרה בבית צרכים מיוחדים (650 ₪), קרן הלוואה בבנק המזרחי (255 ₪). בזיכויים מופיעים תשלומים בגין צרכים מיוחדים (1,034 ₪) ואחזקה וניידות (1,533 ₪).

37. התובע טען שאינו יכול לעבוד אך אישר שהוא מתנדב ב- ***** (עמ' 7 לפרוטוקול שורות 4-19). עוד אישר שלאחר הגיעו לגיל פרישה, הכנסתו לא תפחת (עמ' 7 לפרוטוקול שורות 23-28).

38. התובע צירף לתצהיר עדותו הראשית מסמכים מטעם משרד הרווחה והעבודה בהם כתוב שקצבת ניידות ושירותים מיוחדים לא נחשבת כהכנסה לצורך תחשיב זכאות (נספח 2 לסיכומי התובע) וטוען שאין להוסיף להכנסתו את התוספות שמקבל, אולם לצורך קביעת הכנסה פנויה בית המשפט מתחשב בכלל הסכומים אותם מקבל כל אחד מהצדדים. הטענה כי אין להתחשב בסכומים אלו נדחתה.

39. התובע צירף אישור רפואי מחודש 1/20 ממנו עולה ***** (נספח 9 לסיכומי התובע).

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

40. מעיון במידע על חשבון הבנק (נספח 5 לכתב התביעה) עולה כי נכון ליום 18.12.18 חשבון העו"ש היה ביתרת חובה בסך של 29,518. ויתרות אחרות בחובה בסך 153,268 ₪. ההחזר החודשי בגין ההלוואות עומד על 2,200 ₪. התובע צירף צילום מסך של חשבון העו"ש שלו ממנו עולה כי קיבל מספר הלוואות מאנשים פרטיים לצורך מימון הוצאות שונות (נספח 8 לתצהיר עדות ראשית).

41. התובע מתגורר יחד עם אשתו. התובע ואשתו חתמו על הסכם ממון ביניהם לפיו כל אחד נותר עם רכושו ולאשתו אין זכות וחלק בבית בו הוא מתגורר. התובע סירב למסור מידע אודות נכסיה והכנסותיה של אשתו למעט הטענה שמרוויחה 4,500 ₪ לחודש (עמ' 8 לפרוטוקול שורות 5-27). מאחר ולא נמסר מידע על הכנסותיה נקודת המוצא היא שהתובע ואשתו נושאים בחלקים שווים בהוצאות משק הבית והקטניות המשותפות. לתובע ואשתו נולדו שני ילדים.

42. התובע זכאי להנחות בארנונה ובחשמל (עמ' 10 לפרוטוקול שורות 26-27). כל הכנסתו היא הכנסה פנויה שכן אינו נושא בדמי מדור וזכאי להנחה בארנונה עד 90 מ"ר (עמ' 6 לפרוטוקול שורות 4-9).

43. טענת התובע שהכנסותיו כיום פחותות מהכנסותיו עת חתמו הצדדים על ההסכם בעניין המזונות נדחות.

44. הכנסתו הפנויה של התובע עומדת על סך של 14,600 ₪.

הנתבעת

45. עובדת כעו"ש שכירה ב ***** ועצמאית *****. הכנסתה מעבודתה כשכירה עומדת על 8,200 ₪ (בהתאם לתלושי שכר לחודשים 4/19-4/20) וכעצמאית כ- 1,300 ₪ בממוצע לחודש לפי דו"ח רווח והפסד לשנת 2020 (765 ₪ ממוצע לחודש לשנת 2019) **סך הכנסתה החודשית עומדת על 9,500 ₪.**

46. החל מיום 01.11.18 היקף משרה עלה מ- 75% ל- 80% (צורף אישור לתצהיר עדות ראשית- עמ' 27 בנט) החל מיום 01.01.18 אינה עובדת ב*****.

47. הנתבעת העידה כי בעבודתה כעצמאית היא נוסעת לצורך קיום הסדנאות ועל כן רשמה הוצאות בגין נסיעות אלו (עמ' 17 לפרוטוקול שורות 17-30).

48. הנתבעת צירפה מסמכים המעידים על אופן התשלום לעו"ש בתקופת השביתה ואחריה (נספח 1 לסיכומי הנתבעת). ביום 12.05.20 קיבלה מענק סיוע לעצמאים כ- 1,840 ₪ - לפי תדפיס תנועות עו"ש שצורף לתצהיר עדות ראשית.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

49. בדיון חזר התובע על טענותיו שהכנסותיה של הנתבעת עלו ביחס להכנסותיה עת נחתם הסכם המזונות וכי מבחינתו מה שקובע זה השורה התחתונה וסך כל הכנסותיה (עמ' 5 לפרוטוקול שורות 18-30).
50. התובע צירף קבלות שהנתבעת הוציאה במסגרת עבודתה כעצמאית ותדפיסי תנועות עו"ש להוכחת הסכומים הגדולים שהנתבעת מושכת לטענתו (נספח 3 לסיכומי התובע) והפנה למסמכים בבית הדין הרבני שם נחקרה הנתבעת אודות הכנסותיה (נספח 4 א לסיכומי התובע).
51. עיון במסמכים שהונחו על שולחנו של בית המשפט ומטענות הנתבעת, הכנסותיה של הנתבעת בעת החתימה על ההסכם עמדו על כ- 11,000 ₪ **והתובע ידע כי משתכרת לכל הפחות 8,500 ₪ כפי שיפורט להלן.**
52. בשנת 2017, הכנסתה החודשית של הנתבעת עמדה על כ- 11,600 ₪ (צירפה תלושי שכר לחודש 1/17 וכן דו"ח רווח והפסד לשנת 2016).
53. אמנם בכתב תביעתה לפסיקת מזונות במסגרת תמ"ש 11267-04-16, טענה בסעיף 31 שהכנסתה החודשית מסתכמת ב- 6,600 ₪ אך הוסיפה ופירטה שבארבעת החודשים האחרונים טרם הגשת התביעה החלה לעבוד כמנחת קבוצות עצמאית ב**** וטרם קיבלה תשלום בגין עבודה זו, כך שכבר בעת הגשת התביעה ידעו שני הצדדים שהכנסותיה גבוהות מסך של 6,600 ₪ לחודש.
54. בתצהיר עדותה הראשית שהוגש בחודש 11/16 במסגרת תמ"ש 11267-04-16 טענה שמרוויחה מעבודתה כעצמאית וכשכירה סך כולל של כ- 8,500 ₪ לחודש, אולם התצהיר שהוגש ב 11/2016 הסתמך על דו"ח חלקי לשנת 2016 לפיו ההכנסות עד 7/16 הסתכמו ב- כ- 23,000 ₪ ואילו בדו"ח המלא לשנת 2016 ההכנסות השנתיות עמדו על כ- 59,000 ₪.
55. הסכם המזונות הוגש ואושר ביום 00.00.17, לפי נתוני ההשתכרות לשנת 2016 עמדה הכנסתה של הנתבעת על סך ממוצע של 11,000 ₪, גם אם התובע לא נחשף לדו"ח המלא טרם חתימת הסכם המזונות מהתצהיר שהגישה הנתבעת ב 11/2016 ידע כי לכל הפחות משתכרת סך של כ- 8,500 ₪ ובהחלט לא סך של 6,600 ₪ בלבד כפי שהוא טוען כיום.
56. **כיום, כפי שנקבע לעיל, משתכרת הנתבעת סך של 9,500 ₪ בהשוואה לסכום שהיה ידוע וגלוי לצדדים בעת חתימת הסכם המזונות – סך של 8,500 ₪ - לכל הפחות חל גידול של כ- 10% בהכנסתה.**
57. בהודעתה מיום 06.12.19 טענה שכיום דמי השכירות עומדים על 3,000 ₪ ולא 2,500 ₪ כפי שהיה עד היום. בעת מתן ההחלטה למזונות זמניים- בתיק הקשור- התגוררה בדירה שכורה

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

ב*** ודמי השכירות עמדות על 2,500 ₪. כיום מתגוררת בדירה שכורה ב**** ודמי השכירות החודשיים עומדים 3,000 ₪ (צורף חוזה שכירות). דמי שכירות בסך של 3,000 ₪ הם דמי שכירות בשיעור סביר ומקובל עבור הנתבעת ושלושת הקטינים.

58. ביום 02.10.19 נטלה הלוואה ע"ס 85,000 ₪ והחזר החודשי עומד על כ- 1,500 ₪ למשך 60 חודשים (צורף לסיכומי הנתבעת).

59. לנתבעת בן זוג, אך העידה שלא מנהלים משק בית משותף. בן זוגה מתגורר ב**** ויש לו שתי בנות מנישואיו הראשונים.

60. הנתבעת העידה שהיא זו שמקבלת את ההנחה במים שכן התובע לא משלם מים וכי נושאת בהחזר הלוואה בסך של כ- 1,500 ₪ בחודש (עמ' 19 לפרוטוקול שורה 33 עד עמ' 20 שורה 2).

61. הכנסתה הפנויה של הנתבעת, לאחר קיזוז חלקה בדמי המדור $(3,000 * 50\% = 1,500)$, עומדת על 8,000 ₪ $(9,500 - 1,500)$.

חלוקת זמני שהות

62. בהתאם להחלטת בית הדין הרבני מיום 12.07.18 (נספח 11 לסיכומי התובע) נקבעה משמורת משותפת על הקטינים. הקטינים לנים בבית האב בשבוע ראשון בימי שלישי ורביעי ובשבוע שני לנים בבית האב בימי שלישי ומחמישי עד ראשון בבוקר. קרי, הקטינים לנים בבית האב 6 לילות במהלך שבועיים - 42.8% ובמעוגל 43%.

צרכי הקטינים

63. בבע"מ 919/15 ציין כב' השופט פוגלמן כי צרכיהם ההכרחיים של קטינים עומדים על סך של בין 1,300 ל- 1,400 ₪ לחודש. סכום זה אינו כולל הוצאות בגין מדור ואחזקת מדור (סעיף 5 לפסק הדין).

64. לאחרונה ניתנו מספר פסקי דין אשר העמידו את צרכיהם הבסיסיים של קטינים על סך של 1,600 ₪ לחודש. בעמ"ש 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (09.10.17) [פורסם במאגרים המשפטיים] קבע בית המשפט שהגיעה העת לעריכת שינוי בקביעת סכום המזונות ההכרחיים ובמקרה הספציפי שנדון בפניו הועמדו צרכי קטין על 1,600 ₪:

"ייתכן ואכן הגיעה העת לעריכת שינוי נוסף בעת קביעת סכום המזונות ההכרחיים ובמיוחד לאור הצרכים שהתווספו, כגון כל הקשור באמצעי התקשורת השונים והמחשוב, אשר ניתן לראות בהם, כיום כצרכים הכרחיים.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

אולם, אף מבלי לקבוע מסמרות בדבר לעת הזו, כפי שצויין לעיל, יש מקום לבחון את כלל הנסיבות ואזי להידרש במקרה קונקרטי להגדלת אותו סכום הנהוג, וכמפורט לעיל.

17. החיוב הנוסף יחול ממועד הגשת התביעה ובאופן שבמקום הסכום של 1,450 ₪ יבוא הסכום של 1,600 ₪ כאשר הפרשי העבר בגין המפורט לעיל ישולמו ב 4 -תשלומים."

65. בעמ"ש (ת"א) 32172-11-17 ע.ש. (קטינה) נ' נ.ש, עמ' 11 (10.01.19) [פורסם במאגרים המשפטיים] קבעה כב' השופטת י. שבח כי צרכי הקטינים שאינם טעונים הוכחה עומדים על 1,600 - 1,700 ₪ :

"לגישתי, אין לדחות עוד את הגדלת הסכום, ועד שייקבע הסכום המשקף את עלות צרכיו של הקטין, בשני הבתים גם יחד, זה שאינו טעון הוכחה, באופן אמפירי ובהתבסס על חוות דעת כלכליות, אין מנוס מהפעלת שיקול הדעת השיפוטי וניסיון החיים, ומהעלאת הסכום, שלא עודכן מזה שנים, לכדי סך של 1600-1700 ₪."

66. ברמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.נ נ' א.נ (25.10.18) (פס' 10) [פורסם במאגרים המשפטיים] כב' הש' צבי וייצמן לא התערב בפסיקת מזונות זמניים שהועמדו על ידי הערכאה הדיונית על סך של 1,800 ₪ :

"כך לא מצאתי מקום להתערב בקביעותו של בית המשפט קמא אשר אמד לעת עתה את צרכיו של קטין בשיעור של 1800 ₪. לטעמי מדובר בהערכה זהירה שהיא על הצד הנמוך דווקא. יש לזכור כי קודם להלכת בע"מ 919/15 נהגו בתי המשפט לאמוד צרכיו החודשיים של קטין בשיעור של כ- 1400 ₪ ואלם הערכה זו נגעה אך ורק באשר לצרכיו ההכרחיים ואולם מאז שניתנה הלכת 919/15 אין מקום לחלק בין צרכים הכרחיים לאלו שאינם הכרחיים ויש לאמוד את הצרכים בכללותם. עוד יש לציין כי צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים עולים על צרכיו של קטין המתגורר בבית אחד נוכח הכפילויות הנדרשות מטבעם של דברים בחלק מהוצאותיו, להערכתי ומבלי לקבוע מסמרות בדבר ראוי שהערכה זו תעלה, למצער, על סך של 2250 ₪ לחודש לקטין."

67. לאור האמור לעיל, אני מעמידה את צרכי כל אחד מהקטינים ע"ס 1,800 ₪ .

האם חל שינוי נסיבות?

68. מאז שנחתם לא חלה עלייה מהותית בהכנסות הנתבעת, כך שטענות התובע לגבי העלייה בהכנסות הנתבעת וצמצום היקף עבודתה נדחות. חלה עלייה בדמי המדור שמשלמת הנתבעת. לא חל שינוי בהכנסות של התובע. חל שינוי בזמני השהות ונקבע שהמשמורת תהיה משותפת. התובע נשוי בשנית ונולדו לו שני ילדים.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

69. הולדת ילדים נוספים הוכרה בפסיקה כנסיבה אשר עשויה להוות שינוי נסיבות מהותי, אך לצורך בחינת טענה כזו יש לבחון את המשאבים הכלכליים של משפחתו החדשה של האב, וכך קבע כב' השופט שוחט בתמ"ש (ת"א) 71263/98 ז.ש. נ' ז.ש. (29.12.03) [פורסם במאגרים המשפטיים]:

"משכך יש לבחון את הכנסתו של התובע ואת מצבו הכלכלי בהרכב המשפחתי החדש, כולל את הכנסת אשתו. משבחר התובע לפתוח פרק ב' בחייו, וחלילה לבוא אליו בטרונאי על כך, ומשבחרה אשתו השנייה להינשא לו תוך ידיעה ברורה בדבר התחייבויותיו אין לשקול אך ורק את הכנסתו שלו אלא גם את הכנסות אשתו שלו בהיבט של חלוקת הנטל ביניהם כלפי ילדיהם המשותפים בהתייחס לחבות שנטל על עצמו התובע כלפי בנו מנישואיו הראשונים, הנתבעת".

70. התובע אישר שההסכם נחתם לאחר שכבר הוגש תסקיר שהמליץ על משמורת משותפת וטען שההסכם אושר טלפונית (עמ' 11 לפרוטוקול שורות 13-23). ההסכם אושר ביום 00.00.17 ואילו תסקיר הוגש לבית הדין הרבני ביום 00.00.16, קרי טרם החתימה על ההסכם במסגרתו הומלץ להוסיף לינה באמצע שבוע, כך שהדבר היה ידוע לצדדים, אולם הנושא של הוספת לינה במוצ"ש לא היה מונח על שולחנו של בית הדין.

אמנם בסעיף 8 להסכם נכתב: "מוצהר כי בכפוף לאישור וקיום הסכם זה, לצדדים אין ולא יהיו טענות זל"ז בעניין מזונות ומדור הקטינים וזאת ללא כל קשר להסדרי הראיה ו/או חלוקת המשמורת", אולם מלבד השינוי בזמני השהות לאב נולדו שני ילדים.

71. בנסיבות העניין וחרף האמור בהסכם לגבי אי שינוי סכום המזונות נוכח לידת הילדים הנוספים של האב והפסיקה הקובעת שדי בשינוי נסיבות קל, יש מקום לבחינה מחודשת של סכום המזונות בו יישא האב.

הסכום בו יישא האב

72. מהאמור לעיל עולה כי הכנסתו הפנויה של התובע עומדת על כ- 14,600 ₪. הכנסתה הפנויה של הנתבעת עומדת על כ- 8,000 ₪. סך הכנסותיהם של הצדדים עומד על 22,600 ₪. חלקו של התובע בהכנסה הכוללת עומד על 65% (14,600/22,600). נוכח פערי ההשתכרות ונוכח העובדה כי הכנסתו של התובע יציבה וקבועה ואילו חלק מהכנסת הנתבעת כעצמאית אינה קבועה והתנודות בשכרה בשנים האחרונות מעידות על כך, אעמיד את חלקו של התובע בצרכי הקטינים על סך של 70%.

73. קביעה זו עולה בקנה אחד עם גישת הפסיקה לאופן חישוב המזונות. בעמ"ש 11623-07-17 ז.ש. נ' ז.ש. (24.06.18) (עמ' 7) [פורסם במאגרים המשפטיים] נקבע כי חישוב סכום המזונות

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

ייקבע לא בהתאם לחישוב מתמטי מדויק. בעמ"ש זה נדון מקרה בו הכנסת האישה הפנויה עמדה על סך של 2,000 ₪ ואילו הכנסתו הפנויה של האיש עמדה על סך 12,000 ₪ וכך נקבע:

"ודוק, איננו סבורים שיש לעשות תחשיב מתמטי דקדקני ודווקני, כפי שנוקטות רבות מהערכאות ואף חלק ממאמרי המלומדים שפורסמו מיד ובסמוך אחר פרסום הילכת בע"מ 919/15 אלא יש מקום, לטעמנו, לתחושתו של השופט באשר לזהות ההורה עליו מוטל עיקר הנטל בגידול הקטינים ומתוך כך לשקלול - לאו דווקא מתמטי מדויק - של הפרמטרים הנזכרים וזאת מתוך הנחה כי - כדוגמה בלבד - אפשר שגם אם יחס זמני שהיית הקטינים אצל ההורים עומד על 70% אצל האחד ו 30% אצל האחר, הרי שההורה שהקטינים מצויים עמו מירב הזמן משקיע בעניינם השקעה גבוהה יותר באופן ניכר מהשקעתו של ההורה האחר שמתבטאת לא רק באותו יחסי מתמטי אחוזי של זמני שהייה - הכל כמובן תלוי נסיבות."

74. בעמ"ש (ת"א) 32172-11-17 ע.ש (קטינה) נ' נ.ש. (10.01.19) [פורסם במאגרים המשפטיים] חזר בית המשפט על העמדה לגבי חישוב מתמטי מדויק ואף קבע כי זמני השהות שווים, אינם מובילים להפחתת המזונות במחצית:

"8. אעבור עתה לפסיקת המזונות לפי תחשיב מתמטי מדויק המשקף את שלושת זרועות המשולש:

צרכיו של הקטין, חלוקת זמני השהות, ויכולתם הכלכלית של ההורים.

אין מחלוקת כי אף שפסק הדין בבעמ 919/15 עוסק בקטינים המצויים במשמורת משותפת של הוריהם וביכולת כלכלית דומה, השלכותיו רחבות יותר ומאצילות אף על חיובי מזונות במשמורת שאינה משותפת, בהסדרי ראייה שאינם שווים או דומים, אף ביכולת כלכלית שונה. אלא שמכאן ועד לפסיקת סכום המזונות לפי נוסחה מתמטית קבועה המשקללת באופן קר את היחס בין זמני השהות ובין היכולות הכלכליות, והגוזרת את סכום המזונות הראוי מתוך אומדן צרכי הקטין לפי יחס זה – רחוקה הדרך.

9. בעמ 919/15 אכן שינה סדרי עולם באשר לחיוב אב יהודי לשאת במזונות ילדיו הקטינים בגילאי 6 עד 15. לא עוד הפחתה של 25% מהסכום שהיה נפסק לו היו הקטינים במשמורת בלעדית אצל האם, כי אם "בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה". אלא שמדובר בעיקרון לפיו יש להתחשב באופן ממשי ביכולות הכלכליות ובזמני השהות, לאו דווקא בנוסחה מתמטית קבועה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

10. התחשבות ממשית זו אין פירושה בהכרח תוצאה מתמטית מחוייבת המציאות לפיה בדוגמא בה צרכי הקטין מתבטאים ב 1400 ₪ וזמני השהות וההשתכרות של הוריו הם שווים - כי כל צד נושא ב700 ₪. בסוגיית המזונות חלוקה הנטל לשניים אין פירושה שבפועל כל אחד מההורים נושא רק במחצית העלות."

75. מאז שהוגשה התביעה עד לכתיבת שורות אלה, הקטינים התאומים בני פחות מ- 6 שנים ולכן עד הגיעם לגיל 6, חלה על האב חובה אבסולוטית לזון אותם ועל כן חישוב דמי המזונות יתבצע בהתאם לשתי תקופות.

עד הגיע התאומים לגיל 6

76. חישוב מזונות זה בהתאם לבע"מ 919/15 חל מהיום בו ימלאו לכל הקטינים 6 שנים ועד מועד זה ימשיך סכום המזונות ויעמוד על הסך שנקבע בהסכם. לצדדים שלושה קטינים, שניים מהם, תאומים ילידי 12.01.15, דהיינו כיום הם בני כ- 5.5 בלבד ועל כן הבע"מ לא חל עליהם. הבן הגדול בן 9 כיום ולכאורה ניתן היה לקבוע כי מזונותיו יופחתו כבר כעת.

אולם סכום המזונות בסך של 1,666 ₪ אותו קבעו הצדדים בהסכם, נקבע כאשר הצדדים היו מודעים ליכולת ההשתכרות של כל אחד מהם, לצרכי הקטינים בגיל זה ובידיעה כי חלוקת זמני השהות כמעט שווה.

הפחתת הסכום בעבור הבן הבכור תחייב חישוב מחדש של מזונות הקטינים שעדיין בגיל 5.5, שכן המאזן שערכו הצדדים יופר. בנסיבות אלו ומאחר ונותרו מספר חודשים עד אשר ימלאו לקטינים 6 אני קובעת כי עד מועד זה ימשיך סכום המזונות ויעמוד על סך של 5,000 ₪ בעבור שלושת הקטינים בהתאם להסכם המזונות.

77. לסיכום, עד לסוף חודש ינואר 2021 ימשיך התובע וישלם את המזונות שנקבעו בהסכם שנחתם בין הצדדים.

לאחר שימלאו לתאומים 6 שנים

78. צרכי כל אחד מהקטינים הועמדו על 1,800 ₪ כאשר מחצית הסכום עבור צרכים תלויי שהות והמחצית השנייה עבור צרכים שאינם תלויי שהות.

79. צרכים תלויי שהות: הצרכים תלויי השהות עבור שלושת הקטינים עומדים 2,700 ₪ (3*900). על האב לשאת ב- 70% מצרכים אלה, קרי 1,890 ₪ (70%*2,700). בפועל נושא ב- 43% מצרכים אלה, קרי 1,161 ₪ (43%*2,700) ועל כן עליו לשאת בהפרש בסך של 730 ₪ (1,890-1,161).

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

80. צרכים לא תלויי שהות: על האב לשאת ב- 70% מצרכים אלה, קרי סך של 1,890 ₪
(2,700*70%).

81. התובע טען שהנתבעת מביאה את הקטינים ללא ציוד. מנגד, הנתבעת העידה שנהגה לשלוח את הקטינים עם ציוד ובגדים אך התובע לא נהג לפתוח אותם, ביקש ממנה להפסיק לשלוח בגדים ולכן הפסיקה להעביר (עמ' 22 לפרוטוקול שורה 27 עד עמ' 23 שורה 2). התובע לא הוכיח את טענותיו וגם אם הורה אחד רוכש מוצרים עבור הקטינים, אין בכך בכדי לייתר את הצורך במנגנון של הורה מרכז. הצדדים אינם מתקשרים ביניהם בכלל, הנתבעת העידה על כך בעמ' 10 לפרוטוקול שורות 21-22. מצב דברים זה מחייב מינוי הורה מרכז על מנת להבטיח כי צרכי הקטינים יסופקו ולא ייפלו בין הכיסאות בשל חוסר התקשורת בין ההורים.

82. במקרים של משמורת פיזית משותפת, כאשר הכנסותיהם הפנויות של ההורים דומות, ההוצאות הנובעות משהות הקטין עם כל אחד מההורים מתקזזות בין ההורים וכל הורה יישא בנטל הוצאות אלו כאשר הקטין אצלו. באשר להוצאות הנוספות נקבע בפסק דינה של כב' השופטת ברק ארז כי יש לקבוע הורה מרכז שיקבל לידי תשלום עבור הוצאות אלו מההורה האחר בהתאם ליחס ההכנסות של ההורים, והוא יהיה אחראי על סיפוק צרכים אלו של הקטין:

"49. הקשיים שעליהם עמדתי לעיל מלמדים כי במשמורת משותפת נדרש ניהול "מרכזי" של הוצאות הילדים שאינן חלק מההוצאות המשפחתיות השוטפות. מהו המנגנון היישומי שיכול לאפשר להורים לנהל את הוצאות הילדים באופן שימקסם את טובתם ויהיה פרקטי ונוח גם מבחינתם, ללא צורך בשיתוף פעולה צמוד על בסיס יומיומי? אין מקום להכתיב פתרון אחד שאין בלתו, אלא להבהיר מה אמורים להיות מאפייניו של מנגנון זה: עליו להיות פשוט ליישום ולא לחייב מידה רבה של שיתוף פעולה יומיומי בין ההורים. מנגנון יעיל שניתן להעלות על הדעת הוא מינויו של אחד מההורים כ"הורה מרכז" אשר יקבל לידי בראשית החודש מחצית מסכום המזונות המיועד עבור ההוצאות שאינן בגין הפעילות היומיומית השוטפת דהיינו המזונות המיועדים לצרכים האחרים (ביגוד, ספרים, טיפול רפואי לא צפוי ועוד). סכום זה יוערך בכל מקרה על-ידי בית המשפט, בהתאם לגילאי הילדים ולצרכיהם. ההורה המרכזי ינהל חשבון הוצאות זה ויוציא את הכספים במתכונת שתבטיח תיאום ואיזון בין מכלול הצרכים של הקטינים. מנגנון זה מיישם תובנה פשוטה לפיה ניהול כספי של הוצאות במסגרת תקציב מוגבל חייב להיעשות על בסיס תכנון ותיאום."

83. כדברי כב' הש' פוגלמן בסעיף 87 לבע"מ 919/15:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

1 "כפועל יוצא מכך, מטילה המשמורת הפיזית המשותפת נטל כלכלי מוגבר – זהה
2 מבחינת היקף ההוצאה הפוטנציאלי עבור מזונות הילד – על שני ההורים. מכיוון
3 שהילד מתגורר עם כל אחד מן ההורים מחצית מן החודש ממש ואין מדובר
4 במפגשים או בהלנה נקודתית בלבד, הרי שכל הורה נדרש "לבנות בית" שלם ומלא
5 עבור הילד. עליו לדאוג לכתחילה לפתרון דיור שיהיה בו חדר קבוע לילד (כלומר,
6 בדרך כלל, לשכור דירה גדולה יותר); לרכוש את כל הציוד הבסיסי שחייב להיות
7 בביתו של הילד כגון מיטה ומצעים, ארון בגדים וכמות סבירה של בגדים למלאו
8 בהם, שולחן כתיבה, כלי רחצה ושאר חפצים יסודיים שלהם זקוק הילד. בצד
9 הוצאות מסוג זה נדרש גם כל אחד מן ההורים לספק את כל יתר צרכיו הגשמיים
10 השוטפים של הילד במהלך שהייתו עמו: מזון, עלותם השוטפת של צרכים כגון
11 חשמל ומים, עלות של פעילות פנאי מזדמנת בשעות אחר הצהריים וכדומה. מכאן,
12 שבמצב של משמורת פיזית משותפת כל הורה מספק את כל צרכי הילד במשך
13 מחצית מן החודש."

14 84. מסעיף 87 שצוטט לעיל, עולה כי גם אם האם נקבעה כהורה מרכז על האב לדאוג שלקטינים
15 יהיה ארון בגדים ובו כמות סבירה של בגדים בסיסיים. העובדה ששני ההורים דואגים לביגוד
16 בסיסי עבור הקטינים בביתם אינה מאיינת את הצורך במנגנון ההורה המרכז. מנגנון ההורה
17 המרכז נקבע על מנת להבטיח שצרכיהם של הקטינים שאינם תלויי שהות ימולאו ולא ייווצר
18 מצב בו כל הורה יצפה כי ההורה האחר ימלא משימה זו.

19 85. בהסכם המזונות, שנחתם לאחר בע"מ 919/15 נקבעה למעשה האם כהורה מרכז, נחה דעתי
20 כי האם דואגת לצרכי הקטינים ומספקת אותם במלואם בתקופה מאז נקבעו מזונות זמניים
21 בתביעת המזונות משנת 2016 ועד היום ואין כל סיבה שלא תמשיך ותשמש כהורה מרכז.

22 86. הוצאות מדור ואחזקתו:

23 הוצאות המדור בבית האם עומדות על 3,000 ₪ והוצאות אחזקת המדור עומדות על 1,500 ₪
24 וביחד 4,500 ₪. חלקם של הקטינים עומד על 50%, קרי 2,250 ₪.

25 הוצאות המדור בבית האב: בבית האב אין הוצאות מדור. את הוצאות אחזקת המדור אעמיד
26 על 1,000 ₪ שכן כפי שהעיד התובע, הוא זכאי להנחות בהוצאות אחזקת המדור. חלקם של
27 הקטינים ייגזר ממחצית מהסכום (500 ₪) שכן מתגורר עם בת זוג ושני ילדיו. מאחר ולתובע
28 בסה"כ 5 ילדים המתגוררים עמו (שלושה קטינים נשוא התביעה ושני ילדיו מאשתו השניה),
29 הרי חלקם של כלל ילדי התובע עומד על 50%, קרי 250 ₪ ומתוך סכום זה חלקם של הקטינים
30 נשוא התביעה עומד על 150 ₪ (250*3/5).

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

- 1 87. סך הוצאות המדור ואחזקתו של הקטינים בשני הבתים עומד על 2,400 ₪ (2,250+150). על
- 2 התובע לשאת ב-70% מסכום זה, קרי 1,680 ₪ (2,400*70%). בפועל נושא ב-150 ₪ ולכן עליו
- 3 לשאת בהפרש בסך של 1,530 ₪ (1,680-150).
- 4 88. חישוב מתמטי של הסכומים מוביל לכך שעל האב לשאת בסך כולל של 4,150 ₪ בעבור מזונות
- 5 הקטינים (730 + 1890 + 1,530) ובמעוגל 1,400 ₪ עבור כל קטין.
- 6 89. בשקלול, פערי ההשתכרות, העובדה כי משכורתו של הנתבע יציבה וקבועה גם לאחר גיל
- 7 פנסיה והעובדה כי הסכם המזונות נחתם לאחר שניתן בע"מ 919/15 כאשר הצדדים היו
- 8 מודעים להלכה שנפסקה, אני סבורה כי יש להעמיד את גובה המזונות עבור כל קטין על סך
- 9 של 1,500 ₪, דהיינו הפחתה של 10% מגובה המזונות עליהם הסכימו הצדדים, הפחתה שעולה
- 10 בקנה אחד עם שיעור העלייה בהכנסות הנתבעת.
- 11 90. אשר על כן, לאחר שימלאו לקטינים 6 שנים, יישא האב בסך של 4,500 ₪ (1,500 ₪ עבור כל
- 12 קטין).
- 13 **סוף דבר**
- 14 91. לאור האמור לעיל, אני קובעת כדלקמן:
- 15 א. המזונות שנקבעו בהסכם ימשיכו לעמוד בתוקפם עד שימלאו לתאומים 6 שנים, קרי עד
- 16 סוף חודש ינואר 2021.
- 17 ב. החל מחודש 02/2021 התובע ישלם לנתבעת למזונות הקטינים סך של 4,500 ₪ מדי חודש,
- 18 ועד הגיע הקטינים לגיל 18 ו/או עד לסיום לימודי התיכון - לפי המאוחר מבין שני
- 19 המועדים.
- 20 ג. והיה והקטינים ישרתו בצה"ל ו/או בשירות הלאומי, התובע ימשיך לשלם מזונות
- 21 לנתבעת עד לתום תקופת שירות החובה ו/או הלאומי, כשהסכום יעמוד על שליש
- 22 מהסכום הנקוב לעיל, בערכו הצמוד כאמור בס"ק ב להלן.
- 23 ד. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-10 לחודש עבור אותו חודש, ישירות
- 24 לחשבון הבנק של הנתבעת, כשהסכום הנקוב בס"ק ב' לעיל יהיה צמוד למדד המחירים
- 25 לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן פעם בשנה – במזונות חודש ינואר של כל שנה,
- 26 ללא הפרשים לתקופות הביניים. עדכון ראשון מהיום – בחודש 01/2021.
- 27 ה. כל קצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטינים, לרבות קצבת
- 28 ילדים, מענק לימודים וכיו"ב, ישולם לאם בנוסף לדמי המזונות.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

- 1 כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, בכל הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד
2 להעביר להורה השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: **"תקשורת**
3 **מתועדת"**: תקשורת סלולרית (כגון: WhatsApp) / מייל / דואר רשום, כאשר ההורה
4 השולח איננו מחוייב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את ההודעה אלא כי שלח לו
5 באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה
6 השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את המידע/מסמכים.
- 7 ז. החל מיום הגשת התביעה יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות רפואיות
8 חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות
9 מגע, טיפולים פסיכולוגיים/ריגשיים, איבחונים לרבות איבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה
10 רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל זה
11 הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא א"כ ההחזר
12 מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה המממן זכאי ליהנות
13 מהחזר זה. הצדדים רשאים לשלם את התשלום ישירות לנותן השירות.
- 14 כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה,
15 אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול,
16 על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.
- 17 ח. החל מיום הגשת התביעה יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות החינוך על פי
18 דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית לאחר קיזוז מענק הלימודים שמשולם
19 מטעם המל"ל – **כדלקמן**: אגרות חינוך, שכר לימוד וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום
20 ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, רכישת ציוד לימודי
21 לבית הספר, וכן צהרון, חוגים (שני חוגים לפחות בעלות ציבורית ומעבר לכך בהסכמת
22 ההורים), שיעורי עזר (ככל ולא תהיה הסכמה בין ההורים ע"פ המלצת מחנך/ת, יועצ/ת
23 או המורה המקצועי/ת), תנועת נוער, קייטנות (שני מחזורים בעלות ציבורית לפחות
24 ומעבר לכך בהסכמת שני ההורים). הצדדים רשאים לשלם את התשלום ישירות לנותן
25 השירות.
- 26 ט. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת בס"ק ו-ח לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים
27 שווים **ובלבד** ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת
28 המתועדת).
- 29 י. הורה אשר יישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות בס"ק ה-ח לעיל ("ההורה
30 המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת
31 בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 19-06-27750 פלוני נ' פלונית

בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה.

לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע לאם בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

יא. חיוב המזונות המפורט בכל הסעיפים לעיל, כולל את השתתפותו של התובע בכל צרכי הקטינים, מכל מין וסוג שהוא, לרבות מדור, ועל כן האם מתחייבת להשלים את כל יתר צרכי הקטינים, מכל מין וסוג שהוא, לרבות – ולא למעט: מזון, כלכלה שוטפת, ביגוד והנעלה, הוצאות רפואיות שוטפות, וכיו"ב.

איני עושה צו להוצאות.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

שירי היימן, שופטת